

عنوان مقاله:

تحلیلی بر عملکرد شهرهای میانی در توسعه منطقه ای (مورد شناسی: شهر بابل)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 8، شماره 29 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

دکتر حسن احمدی - استادیار، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

مأده مهدوی - کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

دکتر پری شکری فیروزجاه - استادیار، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

عدم تعادل و نابرابری در نظام سکونتگاهی و لزوم دست یابی به توسعه و تعادل منطقه ای موجب توجه روزافزون به شهرهای میانی به عنوان یکی از راهبردهای جهانی شده است. در این راستا ضرورت دارد تا نقش و عملکرد این شهرها مورد ارزیابی قرار گیرد. هدف این پژوهش بررسی و تحلیل نقش و عملکرد شهر میانی بابل در توسعه فضایی استان مازندران است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی با هدف کاربردی است. در جمع آوری داده ها از روش اسنادی و کتابخانه ای بهره گرفته شده است. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش ها و مدل های کمی نظیر مدل های جمعیتی (ضریب آنتروپی و ضریب کشش پذیری)، مدل های اقتصادی (ضریب مکانی و مدل تغییر سهم) و مدل حوزه نفوذ (تئوری نقطه جدایی) استفاده شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که شهر بابل توانسته در تعادل جمعیتی منطقه ایفای نقش کند؛ به طوری که بدون وجود این شهر عدم تعادل های منطقه ای افزایش می یابد. از سوی دیگر ارزیابی عملکرد اقتصادی نیز بیانگر آن است که شهر از نقش قوی خدماتی برخوردار بوده و می تواند در توسعه و تعادل اقتصادی استان موثر باشد. همچنین بررسی حوزه نفوذ شهر بابل نشان می دهد که این شهر بخش قابل توجهی از خدمات خود را به حوزه نفوذ اختصاص داده است. در مجموع نتایج این مطالعه نشان می دهد، شهر بابل به عنوان شهر میانی در استان می تواند با عملکرد مطلوب به انسجام توسعه فضایی استان مازندران کمک کند.

کلمات کلیدی:

شهر میانی، عملکرد جمعیتی، حوزه نفوذ، شهر بابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884549>

